

РЕШЕНИЕ

№ 618

гр. София, 30.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6965** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” С. срещу решение от 17.05.2012г на СРС по нахд № 9262/2011г. Претендира се незаконосъобразност на същото при неправилна правна оценка на вярно установената фактическа обстановка. Приема се за погрешен извода на РС, че актосъставителят не е описал нарушението, обстоятелствата при които е извършено, къде лицето е постъпило на работа и кой се явява работодател. Всички факти били точно изписани както в Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и в наказателното постановление /НП/, като обосновавали съставомерност на деянието по чл. 61 ал.1 от КТ, за което законосъобразно бил наказан управителя на работодателя. Прави се искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да се потвърди обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, А. Г. Д. чрез адв. В. оспорва жалбата.

Софийска Градска прокуратура чрез прокурор Ютеров взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за

допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 17.05.2012г на СРС, касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се релевират възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от РС.

По отношение на служебно извършената проверка за съответствие на решението с разпоредбите на материалния закон, касационната инстанция приема следното:

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактичката обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил фактичката обстановка, която се споделя от касационната инстанция.

Въз основа на събраните по делото доказателства РС е приел, че с наказателно постановление (НП) № 22-2201784/27.10.2010 година директор на Дирекция „Инспекция по труда“ е наложил на А. Г. Д. в качеството му на управител на [фирма], на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 КТ, глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ. [фирма] е със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Дружеството се управлява и представлява от А. Г. Д., ЕГН [ЕГН]. Към месец септември 2010 година св. Д. И. заема длъжността главен инспектор в ДИТ-С., като в тази връзка св. И. осъществява функции по контрол спазване изискванията на КТ и подзаконовите актове, регламентиращи обществените отношения, свързани с полагането на труд. На 08.09.2010 година св. И., съвместно с други служители на ДИТ-С., в изпълнение на възложените му функции предприема проверка на обект жилищна сграда в [населено място], кв. В., бл. 2 във връзка с контрол по спазване изискванията на КТ. На въпросния обект са извършвани строително-монтажни дейности от страна на [фирма], свързани с цялостна подмяна на водопроводната инсталация на жилищния блок. На посоченото място са установени работници в работно облекло, осъществяващи строително-монтажни дейности. В рамките на предприетата проверка на установените на място лица били предоставени декларации по реда на чл. 402, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 2 КТ с оглед удостоверяване от страна на установените на обекта лица на факти и обстоятелства, свързани с осъществяваната от тях дейност по смисъла на КТ, необходими на контролните органи при проверка по спазване на трудовото законодателство. На посоченото място е установен и св. Д. Б. К., ЕГН [ЕГН], който в предоставената му саморъчна декларация отразява, че работи в процесното дружество по трудов договор от 1 година, на длъжност общ работник, с работно време от 08:00

до 17:00 часа, с почивка в рамките на работния ден от 1 час, а в рамките на работната седмица-събота и неделя, като последното получено възнаграждение от лицето е за месец август 2010 година е в размер на 300 лева. Проверката на процесното дружество продължава от страна на контролните органи в ДИТ, където дружеството-жалбоподател представя допълнителни документи, касаещи установените на работния обект лица и фактите, свързани с трудовите им правоотношения. За резултатите от проверката по отношение на процесното дружество е съставен констативен протокол за извършена проверка, като на база събраната документация и в частност от представената декларация от лицето и представен от страна на дружеството-жалбоподател трудов договор от 13.09.2010 година и уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ до НАП от 13.09.2010 година, е установено, че св. Д. Б. К. работи във въпросното дружество по трудов договор, който не е бил сключен преди постъпването му на работа. В тази насока с обсъждания протокол е дадено предписание на дружеството-нарушител трудовият договор с работника и служителя да бъде сключван преди постъпването му на работа. РС законосъобразно е приел, че въз основа на тези констатации св. Н. М. на длъжност гл. инспектор при ДИТ С. съставя срещу А. Г. Д., в качеството му на управител на дружеството АУАН № 22-2201784/29.09.2010 година, като приема, че е налице нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ, поради това, че лицето Д. Б. К. работи със сключен трудов договор, но трудовият договор на лицето не е сключен преди постъпването му на работа. Въз основа на така съставения АУАН и въз основа на констатациите в същия е издадено и процесното наказателно постановление (НП) № 22-2201784/27.10.2010 година, с което директор на Дирекция „Инспекция по труда“ налага на А. Г. Д. в качеството му на управител на [фирма], на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 КТ, глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ. РС е направил пълен анализ на събраните по делото доказателства, като законосъобразно е ценил като доказателства събраните писмени такива, както и дадените показания на разпитаните свидетели. РС е обсъдил и въпроса свързан с обстоятелството дали въпросното лице-св. К. в рамките на извършената проверка е осъществявал трудови функции или е осъществявал престация по граждански договор, като законосъобразно е приел осъществяването на трудови такива след анализ на доказателствения материал по делото.

АССГ изцяло споделя изводите на РС касаещи установената фактическа обстановка въз основа на събраните по делото доказателства. Касационната инстанция обаче не споделя изводите на РС, обосноваващи отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказателното производство е образувано въз основа на АУАН, който е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния. АССГ не споделя изводите на РС, че е налице съществено процесуално нарушение, тъй като актосъставителят не е изпълнил задължението си да посочи всички съставомерни елементи на нарушението. Напротив, в АУАН изрично се посочва датата и мястото на извършване на проверката, към който момент е констатирано полагането на труд от К. при работодател [фирма] с определено работно място. В АУАН се цитира представения трудов договор и попълнената от работника саморъчно декларация, от които е видно, че работникът полага труд отпреди една година считано назад от датата на попълване на декларацията – 08.09.2010г, а трудовият договор с него е подписан на 13.09.2010г, на която дата е регистриран и в НАП /следва да се има предвид и това, че проверката е

започнала на 08.09.2010г/. От фактическа страна в АУАН е направен извод, че трудовият договор на лицето К. с този работодател не е сключен преди постъпване на лицето на работа. Правилно административният орган е подвел фактите под приложимата материалноправна норма - чл. 61, ал. 1 КТ, тъй като от събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че св. Д. Б. К. е постъпил на работа като общ работник в [фирма], управлявано и представлявано от А. Г. Д., като трудовият договор не е бил сключен между работника - Д. Б. К. и работодателя [фирма], представлявано от управителя А. Г. Д. преди постъпването на работа.

АССГ приема, че дори и фактите в съставения АУАН да не са изписани в действителност достатъчно прегледно, същото не се отразява на законосъобразността на съставеното НП. В случая може да се приложи разпоредбата на чл. 53 ал.2 от ЗАНН.

АССГ приема, че са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на наказаното лице, тъй като е налице нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ, за което се следва санкция по смисъла на чл. 414, ал. 1 КТ, предвиждаща глоба за виновното длъжностно лице от 1000 до 10 000 лева /каквото качество Д. има/, като не са налице дотолкова съществени процесуални пороци, които да обосновават отмяната на издаденото наказателно постановление. Цитираната в с.з. практика на АССГ не е задължителна за настоящия съдебен състав.

По отношение на размера на наложеното наказание – глоба, съдът приема, че в действителност определеният размер над средния се явява неоправдано завишен. Съдът приема, че съобразно разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН следва да се определи размер на наказание от 1000лв глоба.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК, АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.05.2012г на СРС по нахд № 9262/2011г, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 22-2201784/27.10.2010 година на директор на Дирекция „Инспекция по труда“ , като НАМАЛЯВА размера на наложената на А. Г. Д. в качеството му на управител на [фирма], на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 КТ, глоба от 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ на 1000 /хиляда/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

.....

/М.С./

Членове:

.....

/Вл.Н./

.....

/M. K./